

Ploesti, 17 Febr. 1924

763

Scumpul meu prieten,

Ai tot dreptul să crezi că am și început să speculez
în viața mea ca să-mi ierți răspunsurile întârziate,
dău pricina vieții de hamal intelectual pe care o duc. E
foarte adevărat că unicele ceasuri de reculegere ce-mi
rămân pentru literatură, literatură, gândire, sunt între
10 și 2 noaptea. Restul e școală, îndatoriri sociale,
griji casnice și mai ales improști, uf, improști de
care nu poți găsi mijlocul să scapi în provincie micro-
data. Și sunt mulți, de toate vârstele, de toate gradele:
elevi, profesori, avocați, nași, fini, rude de aproape,
politiciani, pensionari. Mă întreb cu ce trăiesc oamenii
ăștia, care au atata vreme de pierdut în vânt.

Dor - de rândul acesta - nu dau pricina lor am
lăsat să treacă atâtea zile, și unul din principale
sunt eu însuși. Am un păcat; Când dau de o

carte bună, mi-e drag și o urmăresc pe îndelete, cu opinii, cu
repetiri de pagini care mi plac, în tocmă cum citește un
gardist Alexandria.

Așa asta seară întorc cea din urmă foaie a volumu-
mului Stale, Foră individuală, este un minunat poet, chiar
când scrie proză. Stilul Stale mi-a fost cum fusese
răsul perlat al lui Gaby pe sărmamentul Nitai. Goșose
e un poem de mână întâi. Numai talentul Stale a găsit
asta de a înălța până la eroism sufletul unui biet
vănzător de gazete. Extrem de atrăgătoare Amintirile
din Paris. Cu mare greutate lăsam cartea din mână.

Pentru mine sunt toate noi. Viobetele lui Déchanel mi-au
făcut să trăiesc în plin Paris, în mijlocul francezilor
adevărați, câte-va clipe fericite. Dar cei doi călători
fără urme: Nitai și Goldenberg?

A, cum aş vrea să stau de vorba mai mult abia-
pra tuturor acestora ca de urste lucruri din lumea
mea, din lumea noastră - pe care mulți din cei cu
«arta nouă» cum atât de bine și Stale, par a nu le
mai cunoaște. Să recităm împreună pagini și să-ți arăt
tot ce mi-a emoționat și mi-a entuziasmat! +

II

Iti fac o propunere: Ce or fi daca Doamna Mopoi, si
Sta, hotarand de mai nainte o Duminica sau o Sarbatoare,
ne-ati spune o si una - cast' o pastram numai pentru
D^{ca} - si ati aduce pe Rade la noi, ca sa revada pe
Cirexia «aceea» de la Brasov?

763

Sti ce-or fi?

Mai intai ati implini o fagaduinta, pe care as
putea s' o numesc si solemnă, dar si veche, fiindca e din
vora treuta si deci trebuie inca de demult infaptuita.
Al doilea, am pune imprema temelii mai trainice cla-
dirii «Corespondenta Voastra» pe care abia o inceam.
Al treilea, al patrulea..., vi le vom spune la intalnire.
Aveti termen bocesti ca sa va aduca la noi aproape
de ora dejunului si seara sa puteti pleca in liniste
dupa masa la Bucuresti. Cunoasc greutatele unei de-
plasari cu familia. Trebuie ca o sa le invocati pe
toate. Dar cine a facut turmen in Ardeal ca Sta, si
a stiut sa ne dea, ca Doamna Mopoi, regaluri chiar
si in vlegiatra, nu mai poate avea nici un crezământ.
Asteptam deci cate si trei cu drag hotararea D^{ca}

favorabilă.

* Tiu să-ți mărturisesc mai înainte de a încheie scrierea
că am și eu în inima optimismul Stale pentru viitor față
de vitregia vremurilor de acum și sunt perfect tot interesul
scenei cu birjarul care s'a recușor să ia pe Bratescu-Voinesti,
după ce i-ai spus că e un domn care scrie cărți frumoase.
Nu mi-e frică de ce au să devie paiele pe care furtuna
războiului le-a ridicat în văzduh și mi s'an așternut în ea
înapoi, în praful șoselei, în care stătuseră la locul lor,
atât de potolite și de nimeni bănuite; ci mă tem de
furtuna însăși și, de ceea ce stărnește ea acum și de
slaba noastră pregătire de a o înfrunța numai cu
propriile noastre puteri, muncind peste moștile îngă-
dite. Cunoșc dictonul: „Bini-va gândul”, dar mă
întreb cu îngrijorare: când? și caut un colț de semin,
unde-va, în orizontul plin de nori.

Cu prietească și neclintită iubire,

D. A. Bassarabescu

763

Sunt pe Răduta și să mă lăte că am așteptat să vie la Ploiești
o nouă comandă de Moși Stani, fiind că eleri de la liceul de aici își
cumpără, fără nici o teamă, profesorul...